

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ

Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκουλα, 2003, σελ. 161

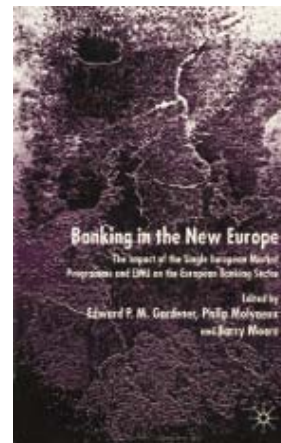
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΝΙΑΤΗ

Παρόλο που ο τίτλος του βιβλίου φαίνεται να προαναγγέλλει ένα τεχνοκρατικό κείμενο γεμάτο οδηγίες, όρους, ορισμούς και κανόνες, ο αναγνώστης διαπιστώνει από τις πρώτες κιόλας σελίδες ότι μόνο κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να δει στη συνέχεια. Για όσους γνωρίζουν το συγγραφέα προσωπικά αυτό μάλλον δεν αποτελεί έκπληξη. Για εκείνους που τον συναντούν για πρώτη φορά μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού είναι τουλάχιστον ανακουφιστικό να διαβάζουν έννοιες όπως “προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος”, “κοινωνικός ρόλος”, “δίκαιο”, “ισότητα”. Ο ίδιος ο συγγραφέας αναφέρει χαρακτηριστικά:

“Με το παρόν βιβλίο καταβάλλεται προσπάθεια, ώστε να κατανοήσει κύρια ο ελεγκτής, αλλά και ευρύτερα ο δημόσιος υπάλληλος το πλαίσιο μέσα στο οποίο εργάζεται. Να συνειδητοποιήσει ότι η δράση του ... επηρεάζει όχι μόνο τους ελεγχόμενους με τους οποίους έρχεται σε επαφή, αλλά τη μορφή και τη φύση του ίδιου του δημοκρατικού πολιτεύματος... Το βιβλίο αποσκοπεί στην κατανόηση από την πλευρά του ελεγκτή και του δημοσίου υπαλλήλου ευρύτερα του κοινωνικού του ρόλου. Συγκεκριμένα αποσκοπεί στη συνειδητοποίηση του σημαντικού ρόλου που αυτός παίζει για την αρμονική συμβίωση των πολιτών στα πλαίσια του δημοκρατικού πολιτεύματος και ταυτόχρονα των σημαντικών προβλημάτων που δημιουργεί η μη εκτέλεση της αποστολής του... Για να πείσει (πειθώ και συναίνεση σε αντίθεση με την ποινή και το φόβο) ο ελεγ-

κτής τον ελεγχόμενο για την αναγκαιότητα τήρησης των νόμων, πρέπει να έχει πειστεί πρώτα ο ίδιος ότι αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες για την καλή λειτουργία της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου... Συνδέοντας τον έλεγχο με τη δημοκρατία, το δίκαιο, την ισότητα, την ελευθερία, το δημόσιο συμφέρον και τον ελεγκτή με την προσωπικότητά του και τον τρόπο σκέψης του, προσπάθησα ταυτόχρονα να αναιρέσω την ταύτιση του ελέγχου και του ελεγκτή με τους απρόσωπους και ψυχρούς κανόνες και αριθμούς και να τους εντάξω στην πραγματική ζωή, δίδοντάς τους πρόσωπο και νόημα”.

Το βιβλίο διακρίνεται σε πέντε κεφάλαια όπου εξετάζονται μεταξύ άλλων: (α) Τα κύρια χαρακτηριστικά της δημοκρατίας και του δικαίου και η διαπλοκή των συγκεκριμένων εννοιών με την έννοια του ελέγχου που ασκείται υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. (β) Η σχέση του ελέγχου με την ποινή. (γ) Η επίδραση του ελέγχου στο πρόβλημα της οικονομικής εγκληματικότητας. (δ) Η έννοια της παγκοσμιοποίησης και το αν πρέπει να είναι ελεγχόμενη ή όχι. (ε) Τα θεσμικά και οικονομικά προβλήματα που δημιουργούνται από διεφθαρμένους ελεγκτές.

E. P.M. GARDENER, PH. MOLYNEUX, B. MOORE (επιμ.)
BANKING IN THE NEW EUROPE

Palgrave, Macmillan, ISBN 0-333-96434-9, σελ. 326

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΑΚΟΣ

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η επίταση του ανταγωνισμού, η απορύθμιση – ή επαναρύθμιση – των χρηματοπιστωτικών αγορών, η εμφάνιση

νέων προϊόντων και υπηρεσιών αποτελούν αναμφίβολα σημαντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο τραπεζικός τομέας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ευρισκόμενη στο επίκεντρο των εξελίξεων, ανταποκρίθηκε σε αυτές καταρχάς με την προσπάθεια διαμόρφωσης μιας πραγματικά κοινής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (η ενιαία αγορά ολοκληρώθηκε επίσημα στα τέλη του 1992, αλλά δεδομένου ότι απαιτούνταν ακόμα κάποιες προσπάθειες στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών εκπονήθηκαν το Σχέδιο Δράσης για την Ενιαία Αγορά του 1997 και το Σχέδιο Δράσης για τις Χρηματοπιστωτικές Υπηρεσίες του 1999). Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η υπογραφή, το 1992, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την οποία τα κράτη μέλη επιβεβαίωσαν τη βούλησή τους να επιδιώξουν την πραγματική σύγκλιση των οικονομικών πολιτικών και να καθιερώσουν ένα ενιαίο νόμισμα στην Ευρώπη πριν από το 2000.

Η μελέτη *Banking in the New World* επιδιώκει την καταγραφή των επιπτώσεων της ολοκλήρωσης της κοινής αγοράς και της υιοθέτησης του κοινού νομίσματος στα τραπεζικά συστήματα έντεκα κρατών μελών της ΕΕ. Η μελέτη στηρίζεται στα αποτελέσματα ειδικής έρευνας που διεξήχθη από την Economic Research Europe Ltd – με τη συμμετοχή πολλών εκ των συγγραφέων – μετά από σχετική εντολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι χώρες που συμπεριλαμβάνονται στη μελέτη με τους αντίστοιχους συγγραφείς είναι οι εξής: Βέλγιο – R.V. Vennet, Δανία – M. Balling & A. Grosen, Γαλλία – D. Plihon, Γερμανία – G. Lang, Ελλάδα – Χρ. Γκόρτσος, Ιρλανδία – R. Kinsella & Ph. Bourke, Ιταλία – F. Bruni, A. Balzarini & D. Fox, Ολλανδία – H. Benink & J. Sijben, Πορτογαλία – P. Soares de Pinho, Ισπανία – J. Pastor & J. Quesada. Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου παρουσιάζεται και η περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, παρότι δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των κρατών της Ευρωζώνης.

Βασικό πλεονέκτημα του εγχειριδίου που το καθιστά πολύτιμο για μελετητές αλλά και στελέχη της αγοράς αποτελεί η περιγραφή των επιπτώσεων της ΟΝΕ και του Σχεδίου Δράσης του 1997 από πρόσωπα που έχουν βαθιά γνώση της κάθε εθνικής αγοράς. Επιπλέον η ομοιόμορφη δομή των παρουσιάσεων παρέχει τη βάση συγκριτικής ανάλυσης των επιπτώσεων στα επιμέρους εθνικά τραπεζικά συστήματα.

**ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΤΖΙΩΑΝΝΟΥ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ:
Ο ΟΙΚΟΣ ΓΕΡΟΥΣΗ ΤΟΝ 19ο ΑΙΩΝΑ**

Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης

2003, σελ. 324

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ: Χ. ΓΚΟΡΤΣΟΣ

Η μελέτη μιας οικογενειακής επιχείρησης στο χώρο της Μεσογείου αποκαλύπτει σχέσεις, τόπους, αγαθά και πρακτικές που κυριάρχησαν στην εμπορική ζωή της ανατολικής Μεσογείου για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ο οίκος Γερούση εντάσσεται σε μια ομάδα μεσαίων εμπόρων που δραστηριοποιήθηκαν από τις αρχές του 19ου αιώνα στο θαλάσσιο διαμετακομιστικό εμπόριο της ανατολικής Μεσογείου. Ο επιθετικός προσδιορισμός “μεσαίοι” αποδίδεται τόσο στο ρόλο τους ως ενδιαμέσων εμπόρων στο εξωτερικό εμπόριο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όσο και στο μέγεθος των διακινούμενων κεφαλαίων τους. Οι δραστηριότητες που ανέπτυξε ο οίκος αυτός τον κατατάσσουν μεταξύ των εμπόρων που ξεπέρασαν τα όρια του τοπικού εμπορίου και πέρασαν στις διεθνείς συναλλαγές μέσα από την ασφάλεια της οικογενειακής επιχείρησης και των ελληνικών κοινοτήτων της Σμύρνης και της Τεργέστης στην αρχή και του Λονδίνου αργότερα.

Η μελέτη στηρίζεται κυρίως σε αρχειακή μαρτυρία, που παρέχει άμεσο και έμμεσο υλικό για τρεις γενιές των Γερούση, που η εμπορική τους δράση καλύπτει ολόκληρο σχεδόν τον 19ο αιώνα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΟΥΒΛΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκουλα, 2003, σελ. 272

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΡΤΣΟΣ

Η μελέτη του καθηγητή Βασίλη Δούβλη συνιστά την πρώτη, στην ελληνική γλώσσα, βιβλιογραφική παρουσίαση του ευρωπαϊκού τραπεζικού δικαίου. Βασισμένος στις πηγές του πρωτογενούς και παραγώγου κοινοτικού δικαίου και με ορθή βιβλιογραφική και αρθρογραφική τεκμηρίωση (ελληνική και αλλοδαπή), προβαίνει στην ανάλυση του κανονιστικού πλαισίου που διέπει την ενιαία τραπεζική αγορά. Η μελέτη αναφέρεται επίσης σε πτυχές του ευρωπαϊκού νομισματικού δικαίου, καθώς επιχειρείται μια συνοπτική θεώρηση του κανονιστικού δικαίου που διέπει την οικονομική και (κυρίως) νομισματική ένωση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η μελέτη εστιάζει το ενδιαφέρον της στις βασικότερες από τις θεματικές ενότητες που αφορούν στη λειτουργία των κοινοτικών πιστωτικών ιδρυμάτων. Αναλύονται κατά αρχήν οι διατάξεις του παραγώγου ευρωπαϊκού δικαίου που αφορούν στις κοινοτικές ελευθερίες, όπως αυτές εφαρμόζονται στα πιστωτικά ιδρύματα, με έμφαση στην απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων και την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αδειών που χορηγούν οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών καταγωγής των πιστωτικών ιδρυμάτων. Παρουσιάζεται επίσης το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τη διασφάλιση της σταθερότητας της ενιαίας τραπεζικής αγοράς, με ειδική αναφορά στις προϋποθέσεις αδειοδοσίας των πιστωτικών ιδρυμάτων, την προληπτική τους εποπτεία, την εξυγίανση και εκκαθάρισή τους, καθώς και τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων.

Ειδική είναι η αναφορά στις διατάξεις του παραγώγου δικαίου που αφορά στην πρόληψη της χρήσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, καθώς και στα συστήματα εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών με την καθιέρωση θεσμών τραπεζικών μεσολαβητών.

Αξιοσημείωτος είναι επίσης ο εμπλουτισμός της μελέτης με στοιχεία δικαίου ενσωμάτωσης. Πράγματι, σε κάθε κεφάλαιο παρουσιάζονται οι βασικές πηγές του ελληνικού δικαίου μέσω των οποίων έχουν μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο οι διατάξεις των συναφών κοινοτικών Οδηγιών (καθώς στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι πράξεις του παραγώγου ευρωπαϊκού τραπεζικού δικαίου είναι Οδηγίες και όχι Κανονισμοί).

